

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Varmekidernes Undergang

Citation: Hertz, Henrik: "Varmekidernes Undergang", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid60426.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

Varmekidernes Undergang.

(De følgende Digte ere efter persiske Digttere, og skrevne til Erindring om Harun Arreschyds Vezir, Varmekiden Dschaffer (i Gallands Oversættelse af Tusind og een Nat, efter fransk Skrivemaade, Giaffer) og hans Slægt, blandt Andre hans Broder Fasl, der faldt i Unaade hos Fyrsten og bleve enten henrettede eller jagne i Landflygtighed).

I.

Fra den Tid de høie Varmekilder
Sank for Døden og et bittert Had,
Seer man aldrig, at en Vandrør skrider
Over Veien tillidsfuld og glad.
Ingen hilser dig, O Morgentrøde!
Aftenstjernen sukker i sit Øde.

64

II.

Den skjønnne Verden selv var eders Brud,
Og Vil i Suk og Graad sin Klage sænke.
Thi dengang eders Øines Lys gik ud,
Sad den forladt og fattig som en Enke.

III.

Udhviler eder, stønnende Kameler!
Og hold dig hjemme kun, min flinke Driver!
Med Føie kan jeg sige til mit Lastdyr:
Frygt ikke meer den lange Nattevandring,
Der gjennem hede Sandørk gaaer besværlig.
Med Føie kan jeg tale saa til Døden:
Nu har du røvet os den sidste Ædling;
Thi ak, den ædle Dschaffer er dit Bytte!
Udhviiil dig nu, o Gavmildhed! thi længe
Du hvile kan, da Fasl er vandret heden.
Men I, o Dagens Plager! kommer alle
Og gjæster os, og med fornyet Styrke!
Nu er det Alt forbi! Thi Varmekilden
Er falden i en høist ynkværdig Færd.
Han selv er død; hans vidtberømte Sværd
Er sønderbrudt og knuust af Haschemiden.